

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (laajennettu kolmas jaosto)**

17 päivänä huhtikuuta 1996 *

Asiassa T-2/93 (92),

Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France,
ranskalainen yhtiö, kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja Eduard Marissens,
Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Lucy Dupong, 14 A rue
des Bains,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamies
Francisco Enrique Gonzáles-Díaz ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen
virkamies Géraud de Bergues, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen
yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaaajana,

jota tukevat

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään
Treasury Solicitor's Departmentin virkamies John D. Colahan, jota avustaa

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

barrister Christopher Vajda, Englanti ja Wales, prosessiosoite Luxemburgissa Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystö, 14 boulevard Roosevelt,

TAT SA, ranskalainen yhtiö, kotipaikka Tours (Ranska), edustajinaan asianajaja Antoine Winckler, Pariisi, ja solicitor Romano Subiotto, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger et Hoss, 15 Côte d'Eich

ja

British Airways plc, englantilainen yhtiö, kotipaikka Hounslow (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan solicitorit William Allan ja James E. Flynn, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch et Wolter, 11 rue Goethe,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-2/93, Air France v. komissio, 19.5.1994 antamassa tuomiossa (Kok. 1994, s. II-323) kantajan korvattaviksi määrättyjen väliintulija British Airways plc:n oikeudenkäyntikulujen vahvistamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. P. Briët sekä tuomarit B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki ja J. D. Cooke,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Oikeudenkäynti

- 1 Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France (jäljempänä Air France) on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjiaan 5.1.1993 jättämällä kanteella vaatinut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, että komission 27.11.1992 tekemä, yrityskeskittymien valvonnasta 21.12.1989 annetun neuvoston asetuksen N:o 4064/89 soveltamismenettelyä (tarkastettu versio julkaistu EYVL 1990 L 257, s.13) koskeva päätös (IV/M. 259 — British Airways v. TAT) kumotaan. Riidanalaisena olleessa yrityskeskittymässä oli kysymys siitä, että British Airways oli hankkinut 49,9 prosenttia TAT European Airlines -yhtiön osakekannasta loppujen 50,1 prosentin jäädessä edelleen TAT SA:n omistukseen.
- 2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi 15.7.1993 antamallaan määräyksellä Yhdistyneen kuningaskunnan, British Airwaysin ja TAT SA:n väliintulohakemukset, joissa nämä pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.
- 3 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.
- 4 Asianosaisia kuultiin niiden vaatimusten ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen niille 23.2.1994 pidetyssä istunnossa esittämien kysymysten johdosta.

- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen 19.5.1994 antamallaan tuomiolla ja määräsi, että Air Francen on vastattava niin omista kuin muun muassa väliintulija British Airwaysin oikeudenkäyntikuluista.
- 6 British Airwaysia edustanut asianajotoimisto vaati 31.7.1995 päivätyllä, Air Francen hallitukselle osoitetulla kirjeellä Air Francelta yhteensä 54 674,98 Englannin punnan (GBP) suuruisen määrän korvaamista. Tämä summa koostuu kuluista (majoittumiskustannukset, käännöskustannukset, matkakustannukset, puhelinkulut, telekopiot, valokopiot ym.), joiden osuus on yhteensä 7 820,47 GBP ja palkkioista, joiden osuus on 46 854,57 GBP. Kirjeeseen ei ollut vastattu ennen nyt esillä olevan kanteen nostamista.
- 7 Näissä olosuhteissa British Airways on 20.11.1995 jättänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevan hakemuksen, jossa se pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vahvistamaan korvattavat oikeudenkäyntikulut 54 674,98 GBP:ksi.
- 8 Air France on 8.1.1996 esittänyt huomautuksensa oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevasta hakemuksesta. Muut oikeudenkäynnissä osallisina olleet eivät ole esittäneet huomautuksia.

Tutkittavaksi ottaminen

- 9 Air France väittää, ettei oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevaa hakemusta voida tutkia.
- 10 Tämän väitteensä tueksi Air France muistuttaa ensiksi, että oikeudenkäyntikulujen vahvistamista on vaadittava kohtuullisen ajan kuluessa, jolloin ei voida olettaa velkojan luopuneen oikeuksistaan (asia 126/76, Dietz v. komissio, määräys 21.6.1979,

Kok. 1979, s. 2131). Air Francen mukaan sen on ollut perusteltua olettaa British Airwaysin luopuneen oikeudestaan saada oikeudenkäyntikulunsa korvatuksi, koska oikeudenkäyntikulujen korvaamista oli vaadittu 31.7.1995 eli neljätoista kuukautta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion antamisen jälkeen, eikä tätä ollut perusteltu millään tavoin. Se lisää, että palkkioiden ja kulujen määrä oli British Airwaysin tiedossa jo ennen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion julistamista.

- 11 Air France korostaa lisäksi sitä, että oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevaa kannetta on pidettävä ennenaikaisena, sillä työjärjestyksen 92 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan kanteen vain, "jos oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta syntyy riitä". Pelkästään sen perusteella, että on kulunut kolme kuukautta siitä, kun korvausvaatimus esitettiin 31.7.1995, ei voida päätellä, että Air France olisi luopunut vastustamasta British Airwaysin vaatimaa määrää.
- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että pääasiassa annettu tuomio julistettiin 19.5.1994 ja että muutoksenhauille asetettu määräaika on täten, pitkistä etäisyyksistä aiheutunut viivästys mukaan lukien, päätynyt 25.7.1994. Vaikka muutoksenhauilla ei olekaan lykkäävää vaikutusta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää tavanmukaisena, että se asianosainen, jolla on oikeus vaatia oikeudenkäyntikulujen korvaamista, odottaa muutoksenhauille asetetun määräajan päättymistä ennen kuin se vaatii asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa hävinnyttä asianosaista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se yhden vuoden pituinen ajanjakso, joka edelsi British Airwaysin 31.7.1995 päivätyllä kirjeellä esittämää oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevaa vaatimusta, ei ylitä sellaista kohtuullista määräaika, jonka päättymisen jälkeen olisi perusteltua katsoa, että se olisi luopunut oikeudestaan saada esittämänsä oikeudenkäyntikulut korvatuiksi. Koska nyt käsiteltävä vaatimus on esitetty vain vähän sen jälkeen, kun korvausta oli 31.7.1995 päivätyllä kirjeellä vaadittu Air Francelta, on sen ensimmäinen oikeudenkäyntiväitteensä tueksi esittämä peruste hylättävä.
- 13 Kanteen ennenaikaisuudesta on todettava Air Francen esittämistä huomautuksista käyvän ilmi, että se vastustaa sitä määrää, jota British Airways vaatii korvattavaksi. Vaikka oletettaisiinkin, ettei Air Francella 31.7.1995 päivätyyn kirjeeseen ja nyt esillä olevan kanteen nostamisen välisenä aikana olisi ollut mahdollisuutta riitauttaa

vaadittua määrää, sillä ei tässä tilanteessa kuitenkaan ole mitään syytä vedota nyt esillä olevan kanteen ennenaikaisuuteen.

- 14 Tästä seuraa, että nyt esillä oleva vaatimus tutkitaan.

Pääasia

- 15 British Airways vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vahvistamaan kokonaisuudessaan sen määrän, jota se vaati korvattavaksi Air Francen hallitukselle 31.7.1995 osoittamassaan kirjeessä.
- 16 Tämän vaatimuksensa tueksi British Airways muistuttaa ensinnäkin, että pääasian oikeudenkäynnissä oli ollut kysymys sen kannalta huomattavista taloudellisista eduista, minkä vuoksi oli ollut perusteltua, että esitetyt kysymykset tutkittiin syvällisesti ja sen väliintulokirjelmä valmisteltiin huolellisesti. Lisäksi pääasian oikeudenkäynnissä oli käsitelty yhteisön oikeuden kannalta vaikeita ja erityislaatuista kysymyksiä, jotka koskivat sekä kanteen tutkittavaksi ottamista että sitä, oliko se perusteltu.
- 17 Viitaten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-2/93 (92), Air France v. komissio, 8.3.1995 antamaan määräykseen (Kok. 1995, s. II-533), jossa oli kysymys väliintulija TAT SA:lle korvattavista oikeudenkäyntikuluista, British Airways väittää, että asian monimutkaisuuden vuoksi korkeat palkkiot olivat perusteltuja.
- 18 British Airways korostaa, että sille aiheutuneet kulut olivat suurimmaksi osaksi käännöskustannuksia. Se muistuttaa, että se on englantilainen yhtiö, että sen asianajajien tavanomaisesti käyttämä kieli on myös englanti ja että oikeudenkäyntiä

edeltävän menettelyn kielenä oli englanti. British Airways ei ollut voinut välttyä käännöskustannuksilta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli 15.7.1993 antamallaan määräyksellä hylännyt British Airwaysin pyynnön, jolla se pyysi lupaa saada poiketa oikeudenkäyntikieltä koskevasta säännöstä kirjallisessa käsittelyssä.

- 19 Air France väittää, että British Airwaysilla on oikeus saada palkkiot korvatuiksi vain siltä osin kuin ne liittyvät Air Francen oikeudenkäynnissä esittämiin, hylätyihin vaatimuksiin. Air France on kuitenkin voittanut asian tutkittavaksi ottamista koskevan kysymyksen osalta ja British Airwaysin esittämää oikeudenkäyntikulujen määräämistä koskevaa vaatimusta olisi tämän vuoksi pidettävä palkkioiden osalta puoliksi perusteettomana.
- 20 Lisäksi Air France korostaa kulujen osalta, että ne ovat suurimmaksi osaksi käännöskuluja. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää käännöskulut korvattaviksi British Airwaysille, se jättää samalla ottamatta huomioon edellä mainitun 15.7.1993 itse antamansa määräyksen, jolla se kielsi British Airwaysia tuottamasta asiakirjoja englanniksi. Air France väittää, että British Airwaysilla on siis oikeus saada korvatuiksi vain matkakustannukset Luxemburgiin ja mahdollisesti puhelinkulut.
- 21 Aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan — asianajajien palkkioita koskevien yhteisön oikeuden säännösten puuttuessa — sen on vapaasti arvioitava asiassa esille tulleita seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta kuten myös asian vaikeusaste, riita-asian oikeudenkäynnin asiamiehille tai avustajille aiheuttama työn määrä ja oikeudenkäynnin taloudellinen merkitys asianosaisille ja että sen ei tällöin tarvitse ottaa huomioon kansallisia asianajajien palkkiosääntöjä eikä mahdollista asianosaisen ja tämän edustajien tai avustajien välistä palkkiota koskevaa sopimusta (asia 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabrik v. komissio, määräys 26.11.1985, Kok.1985, s. 3727 ja em. asia Air France v. komissio, määräys 8.3.1995).

- 22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että kuten British Airways on itsekin kanteessaan korostanut, sen asianajajat tunsivat hyvin riita-asian, koska he olivat avustaneet British Airwaysia tämän investoidessa TAT European Airlinesiin ja osallistuneet tätä investointia koskevaan menettelyyn komissiossa.
- 23 Vaikka British Airwaysin avustajat tunsivatkin asian hyvin etukäteen ja vaikka tämä helpotti heidän työtään, on syytä todeta, että oikeudenkäynti oli yhteisön kannalta katsoen jossain määrin merkityksellinen ja että oikeudenkäynnin aiheen vuoksi oli tarpeen tutkia uusia monimutkaisia niin taloudellisia kuin oikeudellisia-kin kysymyksiä. Lisäksi British Airwaysin väliintulokirjelmässään ja istunnossa tekemät huomautukset olivat asianmukaisia ja omaperäisiä, kun niitä verrataan muiden oikeudenkäynnissä asianosaisina olleiden esittämiin huomautuksiin.
- 24 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että oikeudenkäynnin luonteen ja niiden taloudellisten intressien vuoksi, joita asianosaisilla asiassa oli, korkeat palkkiot ovat perusteltuja (ks. tästä myös em. asia Air France v. komissio, määräys 8.3.1995, 23 kohta).
- 25 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että sillä seikalla, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksynyt niitä päätelmiä, joita British Airways esitti kanteen T-2/93 tutkittavaksi ottamista koskevasta kysymyksestä, ei ole merkitystä oikeudenkäyntikulujen korvaamisen kannalta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa T-2/93 antama tuomio on saavuttanut oikeusvoiman ja koska Air France velvoitettiin korvaamaan British Airwaysin oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan. Tämän vuoksi pelkästään se, ettei British Airwaysin tältä osin esittämiä päätelmiä ole hyväksytty, ei estä määräämästä korvattaviksi tätä kysymystä selvitetessä tehtyyn työhön liittyviä kuluja.
- 26 Niiden käänöskustannusten osalta, joita British Airwaysille on aiheutunut sen toimiessa väliintulijana, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tällaiset kulut eivät yleensä ole työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneita välttämättömiä kustannuksia. Kuitenkin se, että — kuten edellä 22 ja 23 kohdassa on todettu — samat asianajajat, jotka edustivat British Airwaysia komissiossa vireillä olleen menettelyn aikana, edustivat

tätä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on helpottanut British Airwaysin asianajajien työtä ja vähentänyt heidän asian tutkimiseen käyttämänsä aikaa. Näissä olosuhteissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että British Airwaysille aiheutuneet käännskustannukset voivat tulla korvattaviksi työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdan mukaisesti.

27 Edellä esitetyn perusteella niiden oikeudenkäyntikulujen määräksi, jotka Air Francen on korvattava British Airwaysille, vahvistetaan 29 000 GBP, johon sisältyvät British Airwaysin asianajajille aiheutuneet kulut.

28 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistaessaan korvattaviksi tulevat oikeudenkäyntikulut ottanut huomioon kaikki tämän ratkaisun antamishetkeen saakka asiaan vaikuttavat seikat, ei ole tarpeen antaa erillistä määräystä asianosaisille tästä oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevasta oikeudenkäynnistä aiheutuneista kustannuksista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

Kantajan on korvattava väliintulija British Airways plc:lle aiheutuneina oikeudenkäyntikuluna yhteensä 29 000 Englannin puntaa.

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 1996.

H. Jung

C. P. Briët

kirjaaja

laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja